

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobců: **a) Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu**, IČ 67010041, se sídlem Cejl 48/50, Brno, **b) Svoboda zvířat Hradec Králové, občanské sdružení**, se sídlem Lochenice 156, Předměřice nad Labem - Lochenice, oba zastoupeni Mgr. Luděkem Šikolou, advokátem, se sídlem Dvořákova 13, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) Ředitelství vodních cest České republiky, se sídlem Vinohradská 184, Praha 3, zastoupen JUDr. Jířím Stránským, advokátem, se sídlem Jandova 8, Praha 9, 2) Město Přelouč, se sídlem Masarykovo nám. 25, Přelouč, v řízení o námitce podjatosti soudkyně Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, Mgr. Petry Venclové, vznesené v řízení vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, pod sp. zn. 52 Ca 14/2006,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, Mgr. Petra Venclová **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, pod sp. zn. 52 Ca 14/2006.

Odůvodnění:

Žalobci ad a) a b) podali u věcně a místně příslušného Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2005, č. j. KrÚ - 22569/167/2005/OM/KI. Žalobce ad b) - dále jen „žalobce“ - ve svém podání ze dne 29. 10. 2007 uplatnil námitku podjatosti soudkyně tohoto soudu Mgr. Petry Venclové, když jako důvod uvedl dosavadní postup soudu, konkrétně usnesení ze dne 2. 8. 2006, č. j. 52 Ca 14/2006 - 111, kterým bylo řízení přerušeno z důvodu vedení řízení o kasační stížnosti u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 As 48/2006.

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, který věc projednává, předložil Nejvyššímu správnímu soudu podání žalobce ze dne 28. 10. 2006, doručené osobně krajskému soudu 12. 11. 2007, k rozhodnutí podle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Ke vznesené námitce podjatosti se soudkyně Mgr. Petra Venclová vyjádřila tak, že se vyloučenou z projednávání a rozhodování věci necítí, a nejsou jí známy žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno pochybovat o její nepodjatosti se zřetelem na vztah k předmětu řízení, k účastníkům řízení, k zástupcům účastníků řízení či k osobám na řízení zúčastněným.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

V projednávané věci žádný z důvodů, pro které by soudkyně Mgr. Petra Venclová mohla být vyloučena z projednávání a rozhodování v této věci, zjištěn nebyl. Důvodem návrhu na vyloučení soudkyně, jak vyplývá z podání žalobce ze dne 29. 10. 2007, jenž bylo označeno jako „stížnost žalobce na průtahy v řízení o žalobě“, je dosavadní postup soudu, konkrétně pak vydání usnesení ze dne 2. 8. 2006, č. j. 52 Ca 14/2006 - 111, kterým v této věci bylo řízení přerušeno z důvodu vedení řízení o kasační stížnosti u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 As 48/2006. V tomto procesním postupu soudu žalobce spatřuje průtahy v řízení, usnesení o přerušení řízení je podle jeho mínění v rozporu s ustanovením § 48 odst. 2 písm. f) s. ř. s., a proto žalobce žádá, aby soudkyně Mgr. Petra Venclová byla z případu odvolána, žaloba byla přidělena jinému soudci, rozhodnutí o přerušení řízení bylo zrušeno a o žalobě bylo neprodleně rozhodnuto. Postup soudu, předpokládaný procesním předpisem, pak nelze považovat za důvod, který by mohl znamenat vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci. Žalobce mimo námitek k procesnímu postupu soudu neuvedl další skutečnosti, svědčící o tvrzené liknavosti soudu. Nejvyšší správní soud podotýká, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen např. příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem (ať již zjevně přátelským či nepřátelským), může jít i o vztah ekonomické závislosti. V daném případě však žádná z těchto skutečností nebyla zjištěna a ostatně žalobcem ani tvrzena.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 odst. 1 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti. Žalobcem tvrzené důvody, jak bylo výše uvedeno, nejsou tohoto charakteru a důvod pochybovat o nepodjatosti soudkyně Mgr. Petry Venclové, která má rozhodovat v dané věci, nelze dovodit ani z vyjádření této soudkyně. Ta naopak potvrzuje, že k projednávané věci, k účastníkům řízení, k zástupcům účastníků řízení či k osobám zúčastněným na řízení nemá žádný osobní vztah. O případné podjatosti uvedené soudkyně pak nesvědčí ani jiná skutečnost obsažená ve spise. Pro úsudek o podjatosti soudce a nemožnosti rozhodnout v důsledku toho nestranně a nezávisle není dostačující toliko obecné či subjektivní přesvědčení žalobce.

Nejvyšší správní soud proto vzhledem k výše uvedenému rozhodl o námitce podjatosti tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 a contr.).

V Brně dne 9. ledna 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu